

Senleşiyor Herkes Ve Her Şey

— GürhanGürses · 03 Temmuz 2011

Sehven yaşanmıştır diye dip not düşülen bir aşkın
Sahiden yaşanmıştır ibaresine
Dönmesinin hikâyesidir bu şiir
Öküz altında buzağı aramasın hiç kimse
Duygusal bir anlatımdır bu
Ve öküz öküzdür hala
Buzağı neden onun altında dursun her zaman?
Öküzün trene bakması
Bir aşkın ifadesidir avamca
Bir insanın trene bakması
Öküz olması demek değildir kanımca
Mizahi olsun istedim bu şiir
Mizahi ve hüznü olsun istedim bu şiir
Hüznü türküler gibi hüznü şiir olsun istedim
Ben ve Sen'in aşkını hikâye ettim sevgili
Ve mutlu son yoktur bu dünyada ve
Türk filmlerinde...

Ahirde ben sende yok oldum sevgili
Kurşunun ateşte erimesi nasılsa
Etin toprakta çürümesi nasılsa ÖYLE.
Bir mih gibi sende çakılı kaldım
Bir hançer gibi sende saplı kaldım
Ve uzun olsun istedim bu şiir
Sensiz geçen her gece nasılsa; her saat her dakika
Öyle olsun istedim bu şiir
Saçım sakalım tırnağım uzasın istedim yazarken
Bitirdiğimde yitmiş olayım
Gitmiş olayım uçmuş olayım istedim

Müsaaden varsa başlıyorum sana
Her şeyime değin sinen
Her-kesime dek sirayet eden "Sen"a başlıyorum
Ne yana baksam sen bir sen çıkıyor karşıma
Bütün senlerin toplamı olan ey sen!

Evet, tek sen
Teksen eğer benimle olsan, hani ellerimi tutsan
Hani diyorum ruhumu okşasan, hani diyorum ya!
Ne yana baksam sen bir sen çıkıyor karşıma
Bütün senlerin toplamı olan ey sen!
Evet, eğilsen salkım saçak
Hani gözlerine dalsam
Hani diyorum bir senin olsam hep senin olsam
Yok olsam, sende sen olsam hani...
Allah'ın işine bak, meşguliyetim sen, iştiğalim sen
Bu kadar da sen olunmaz ama
Mesaim sen, vardiyam sen,
Hep sen, sen, sen.
Nesin sen, nemsin sen?
Lütuf musun nimet misin veli misi?
Bela mısın kada mısın tasa mısın ?
Ne yana baksam sen bir sen çıkıyor karşıma
Bütün senlerin toplamı olan ey sen!
Hani diyorum git sen gel sen gül sen
Hep sen çıkıyor karşıma
Dün bugün yarın evveli her şeyin ahiri her şeyin
Seni içiyorum, seni uyuyorum, seni düşünüyorum
Gün yirmi dört saat, yirmi beşin peşindeyim
Yetmiyor seni yaşamaya zaman
Yoruma açık bir hal
İşte ne zaman bir sana başlasam, senleşiyor her şey
Hani dokunduğu her şey altın olan bir çocuk vardı ya
Hikâyelerde, benim hikâyemde her şey senleşiyor
Sen oluyor baktığın ağaç baştanbaşa
Sen oluyor boydan boya akan dere
Sen oluyor baştan sona herkes
Bu kadar sana bandırılmış bir hayat
Bu kadar da olmaz canım!
Bu kadar insan sen oluyor
Bu kadar da yüklenilmez bana?
Kolumdaki saat, başımdaki fikir
Yüreğimdaki his, dudağımdaki zikir
Bir böcek gibi beynimde dolaşan sen
Adresim notam sıhhatim modam

Bir dua gibi, bir rayiha gibi, bir dava gibi
Senden gelir sana gider bu adam
Senden öte senden beri
İstikametsin, rotamsın notamsın
Nefessin sen; dert sen deva sen
Kimin seni var böylesine allahaşkına
Kimin fesi var böylesine allahaşkına
Bu ben ülkesindeki senin hikâyesidir
Okyanusta damla toprakta zerre nasılsa
Sende ben, bende sen öyledir işte.

Yolu senden geçmeyen seni bilmez
Seni görmeyen seni anlamaz
Sana denk gelmeyen dengini bulmaz
Seni anlamayan bir türlü iflah olmaz
Maz- mez'ler mızımız bir çocuk gibi
Sana uzak olanda saklı
Seni bilen haklı, seni gören haklı
Bilmeyen lal, sağır ve kör.
Şimdi hayatına sen katanla sen katmayan bir mi?
Çayın şekerli şekersiz hali bir mi?
Birazcık sen katan hayatına tat katmıştır renk katmıştır
Sen hep bir üstsün
Bir ötesin
Artı birsin
İkiyse sen üçsün, üçsek dörtsün
Bir adım öndesin, yoksak eğer birsin sen
Bu yüzden sanadır vuslatımız
Yoktan birliğe yekten sanadır hevesimiz
Bir sana başlasam bir daha bitiremem ki
Noktayı koyamam ki!
Ne yana baksam sen
Senin sınırlarımdayım
Pasaportum, vizem sensin
Serbestim sen cumhuriyetinde
Sana iltica ediyorum, sığınma hakkımı kullanıyorum
Sen oluyorum düşümde
Düşüyorum sen uçurumunda
Düş kırıklığı batıyor canıma

Canım acıyor olsun ama
Düşte bile sen, düşünüyorum düşlerinden bir daha
Düş-e kalka sana koşuyorum habire
Düş-de gör diyor ya şair
Düşte görüyorum seni

Sıfırsan eksi biriz
Hep bir arkadayız
Sen ikiysen biz biriz
Birsen sıfırız
Hep bir öndesin dedim ya
Şairim şairliğimden öte
Yazarım yazarlığımdan öte benim ezcümle.
Allahın izni peygamberin kavliyle
Beni sana kabul eder misin?
Bir harflik bir ayrılık var b'yi s yapar mısın?
En ler bizi bekliyor sevgili.
Ben + sen = sen
Sen +ben= yine sen
Bu Ben'im değil Sen'in hikâyen
Her şeyin ve herkesin sen kesildiği bir dünyada
Gel de yaşa gel de tek ol gel de ayrı ol
Bir toprak nasıl kayarsa
Sana kaydı yüreğim
Bir çığ nasıl düşerse
Sana düştü gönlüm
Bir sel nasıl akarsa
Sana aktı gönlüm

Her şeyin ve herkesin sen olduğu yerde
Ben olarak kalabilmek çok büyük bir sen ister
Yol sen yolcu sen han sen hancı sen
Bi tek sen
Bi sen varsın
Gerisi gölge gerisi hayal gerisi yalan
Hüzün sen gözyaşı sen
Hicran sen vuslat sen
Rihlet sen Araf sen
Sen ölünce insanlık ölür

Sen gidince âlem gider
Sen bitince söz yiter
İlham sen peri sen ilham perisi sen
Kim neyle hem demse aslında hep sen
Çağla desem sen, badem desem sen
Elma desem çıkan sen
Armut desem çıkmayan sen
Bu öylesine uzun bir mesele ki
Sen desem kâfidir; akan sular durur
Esen yeller durur çakan şimşekler durur
Savaşlar biter barışlar gider
Yanardağlar söner, kutuplar çöl olur
Dünya bir örtü gibi ters yüz olur
Varım yağum etim kemiğim
Sen işte
Sen
En.

Senleşiyor dokununca her şey
Şu kâğıt şu kalem şu dize
Ah sen!
Bu kadar da sen olunmaz ki canım.
Bu kadar da sen bulaştırılmaz ki her işe
Bir virüs gibi senleşiyor her şey herkes
Bu kadar da olmaz ki canım!
Herkesin ve her şeyin sen olduğu andayım şu an
Sessizlik lütfen bir ben ölüyor
Sen diyarına bir ben geliyor
Sen'im yâr, seninim bi'tek.
Daha ne isterim.